

Una alternativa de futuro para Aleo Solar

Una **empresa china** del mismo sector se ha interesado por la planta palauense, que cerró el mes pasado destruyendo 92 puestos de trabajo

La multinacional alemana Aleo Solar, dedicada a la instalación de parques fotovoltaicos, cerró el mes pasado su planta de Santa María de Palautordera de manera definitiva. No obstante, el Ayuntamiento del municipio todavía no ha perdido la esperanza de poder mantener activas las instalaciones y recuperar los 92 puestos de trabajo perdidos a raíz del cierre. Según un comunicado del propio consistorio, éste se encuentra negociando con el apoyo de la agencia ACCIÓ de la Generalitat la implantación en la nave de Aleo Solar de Bawan, empresa china del mismo sector que ya habría expresado su interés en dicha operación median-

te la Oficina Económica y Comercial de la Embajada Española en Pekín.

Según el alcalde, **Jordi Xena**, desde que Aleo Solar anunció su intención de abandonar el municipio, el Ayuntamiento palauense ha llevado a

cabo "*intensas gestiones con potenciales inversores estatales como Abengoa o Isofoton, además de extranjeros como la francesa Alstom*". También se ha aprovechado la red de oficinas internacionales de ACCIÓ para "*llevar a cabo contactos en Hong Kong, Shanghai, Singapur, Estados Unidos, Rusia, India y Japón*". No obstante, y pese a que algunos de estos contactos habían llegado a interesarse por el proyecto, "*ninguno de ellos llegó a dar el paso*". De esta manera, las gestiones llevadas a cabo hasta ahora con Bawan dibujan una última alternativa de futuro para la planta vallesana. Una alternativa que parece viable teniendo en

La planta de Aleo Solar en Santa María de Palautordera.

cuenta que la firma china centra actualmente sus inversiones en la construcción de parques fotovoltaicos de grandes dimensiones. Sin embargo, la operación "*se encuentra pendiente de la confirmación del decreto antidumping de la Unión Europea*". Un decreto que obligará a las empresas no europeas a plantear alternativas a sus actuales modelos de negocio. Una medida de la que "*se derivarán nuevas oportunidades de inversión, aunque de momento no se pueda establecer un calendario al respecto*".

Con sede en Prenzlau (Alemania),

Aleo Solar es un referente europeo en la fabricación e instalación de sistemas y componentes para la captación de energía solar. Un mercado que, a nivel internacional, lleva años inmerso en una guerra de precios que obliga a las empresas a ajustar al máximo sus costes de producción para poder ser competitivas. Es por este motivo que Aleo Solar —que cerró con pérdidas el ejercicio 2011 y prevé hacer lo mismo este 2012— ha decidido centralizar gran parte de su actividad en su factoría de Prenzlau y prescindir de centros como el de Palautordera.

OPINIÓ · Ovidi Huertas

2012, un any molt negre

Acabem aquest 2012 en pitjors condicions que el vàrem encetar. Ha estat un any molt dur per als treballadors i treballadores. Un any en el qual hem arribat a les 900.000 persones a l'atur a Catalunya, 325.000 infants viuen sota el llindar de la pobresa, tenim 100.000 famílies sense cap ingrés i amb tots els seus membres sense feina, es fan 20 desnonaments diaris, l'atur juvenil arriba al 53% i més de 10.000 dels nostres joves han emigrat a l'estranger. En Educació, tenim 20.000 alumnes més i 6000 professors menys i el camí de la privatització de la Sanitat sembla imparable amb un 20% de pèrdua de llocs de treball per l'eliminació dels serveis. Un any en que els conflictes socials comencen a aguditzar-se greument.

També ha estat l'any de la més dura i lesiva Reforma Laboral del Govern del PP aprovada amb el suport de CiU. Una reforma laboral duríssima que modificà el preu de l'acomiadament, va alliberar totalment les seves causes i va donar un cop de destrat a la Negociació Col·lectiva. Aquestes mesures no han fet més que afavorir l'atur, donant ales als empresaris per a fer neteja a les seves empreses d'una manera fàcil, ràpida i barata.

Ha estat un any de molta mobilització social al carrer, un any amb centenars de manifestacions i concentracions de tota mena, laborals, socials i civils. I un any amb dues vagues generals per primer cop en Espanya. Un 2012, també, amb una monumental retallada de drets: la sanitat, l'educació, la investigació, els serveis socials que ens ha portat a una intensa activitat. D'una intensitat proporcional als greus i continuats atacs que estem patint els treballadors i treballadores en les condicions de treball i de vida des de l'inici de la crisi del sistema financer internacional el

2007, amb una Comissió Europea que continua fent del dogma neoliberal l'única possibilitat per gestionar la crisi, l'austericidi. Els atacs als drets laborals i socials pretenen, a través de la baixada dels costos laborals i de la transferència de recursos públics al sector privat (especialment al sector financer), consolidar la tendència a l'acumulació de poder i riquesa cada cop en menys mans. El resultat és de sobra conegut: més atur, més precarietat, més pobresa i més desigualtat.

Per aplicar la recepta neoliberal els governs no han dubtat a atacar les llibertats personals, col·lectives i nacionals. Una clara mostra n'és el darrer paquet d'iniciatives legals. La no revalorització de les pensions, la llei Wert que representa els interessos de la jerarquia eclesiàstica i dels sectors privats i la llei de taxes judicials, que acaba amb el principi que la justícia és un servei públic i que tothom és igual davant la llei.

Aquests són, però, els temps en què CCOO volem incidir per transformar la realitat injusta. L'hauréu d'encertar. Cal reforçar el sindicat, l'organització dels treballadors i treballadores que ens ha de permetre a l'empresa discutir les condicions de treball en sentit ampli i incidir en l'estratègia empresarial. Si som forts a les empreses serem més útils als interessos que representem i podrem actuar també en la societat per exigir un repartiment més just de la riquesa creada.

Sens dubte ens hem de renovar en formes i en propostes per donar cabuda a la pluralitat i diversitat d'interessos dels treballadors i treballadores (profes-

sional, sectorial, generacional, de gènere, contractual, d'expectatives vitals davant el treball, en actiu o en situació d'atur o pensionista). Però també ens hem de reivindicar. Aquells que insisteixen que els sindicats són organitzacions caduques, haurien de dir on seríem avui sense sindicats i com els treballadors s'organitzarien en una empresa per a negociar els seus drets. Països sense drets sindicals n'hi ha, però ni tenen major riquesa ni tenen major igualtat. Els sindicats són necessaris i útils i més en situació de regressió de llibertats i d'atac als drets laborals i socials. Els treballadors i treballadores volem exercir el dret a decidir sobre les condicions de treball i com reverteix en el nostre progrés personal la part de la riquesa que creem amb el nostre treball. La democràcia ha d'entrar a les empreses.

El sindicalisme és la millor eina i instrument de què disposem els treballadors i les treballadores per organitzar-nos dins i fora del centre de treball. Avui, davant les fortes agressions que està rebent la classe treballadora en els seus drets i llibertats, davant els intents de desmuntar el model social que hem anat construint amb la lluita, el sindicalisme de classe és imprescindible.

Desitjar un feliç 2013 pot semblar baladí; el que necessitem és que l'any que és a punt de començar sigui el de les oportunitats, el de la recuperació dels nostres drets, el de l'equitat, el de la justícia social. De la ciutadania, i només de la ciutadania, depèn.

OVIDI HUERTAS

Secretari General CCOO Vallès Oriental - Maresme